

הוועדה הציבורית לבחינת המתווה לשידור הציבורי העתידי בישראל

סיכום דיון - ישיבה מס' 17 - 30.01.2014

נוכחים :

רם לנדס- יו"ר

דנה נויפלד

יאיר אלוני

יהונתן רזניק

קרני זיו

דפנה גלוק

צביקה גולדברג

יוני רגב

גילאל ספדי

שמוליק שם טוב

משה שלונסקי

מירי נבון

עופר מרגלית, אגף התקציבים, משרד האוצר

נציגי חברת יעוץ : עודד סטקלוב

מוזמנים :

1. אלדד קובלנץ, מנכ"ל הטלוויזיה החינוכית; קרן הררי, יועצת בכירה למנכ"ל, דודו אורן, מנהל המדיה בטלוויזיה החינוכית;

2. ד"ר גלי עינב, המרכז הבינתחומי הרצליה

מהלך הישיבה:

חלק א': אלדד קובלנץ, מנכ"ל הטלוויזיה החינוכית; קרן הררי, יועצת בכירה למנכ"ל, דודו אורן, מנהל המדיה בטלוויזיה החינוכית

מר קובלנץ שיתף את חברי הוועדה כי לפני חודש החינוכית ("טח"י" או "חינוכית") הפיקה לוח שידורים חדש. והוא אף ציין כי הלוח החדש זכה לביקורת אוהדת בעיתונות הישראלית.

נתוני רייטינג

לדבריו של מר קובלנץ בשידור הציבורי התייחסות לרייטינג צריכה להיות שונה, היחס בין איכות לרייטינג צריך להיות שונה, אך עם זאת אסור להתעלם ממנו לחלוטין. כך בזכות לוח שידורים החדש של טח"י נרשמה עליה משמעותית ברייטינג.

החינוכית כ"בית תוכן וספרייה לימודית נגישה" משדרת ב-4 פלטפורמות שונות - ערוץ 23, ערוץ 2, ערוץ 1 (בערוץ 23 – 24/7 ובערוצים 2 ו-1 בשעות שונות של היממה) וערוץ היו טיוב. כך למשל, בעקבות השקה של לוח שידורים חדש, בערוץ 2 בימי שישי ברצועת הבוקר אחוז הגדילה של הרייטינג עמד על כ-40% וברצועת אחה"צ אחוז הגדילה של הרייטינג עמד על כ-33%, בשידורים של החינוכית במהלך השבוע אחוז הגדילה עמד על כ-62%. כמו כן, מר קובלנץ הציג לחברי הוועדה נתונים באשר לחשיפה לחינוכית על פיהם חשיפה מצטברת של חינוכית 23 היא הגדולה ביחס לערוצי הילדים השונים בתאריך 26.01.14 בקרב גילאי 4-7. מר שלונסקי הדגיש את הפרופורציה בין ערוץ "לוגי" שנחשב לערוץ ילדים מעשיר לערוצי ילדים אחרים וערוץ 23 ביניהם. לפי הנתונים שהוצגו רייטינג של ערוץ "לוגי" נמוך ביחס לערוץ 23.

מר לנדס שאל האם יש תוכן שמיועד רק לערוץ 2. מר קובלנץ השיב כי החינוכית משדרת בערוץ 2 סה"כ של 12.5 שעות בשבוע וכל מה שמשודר בערוץ 2 משודר גם בחינוכית 23. עם זאת, תכנים שנבחרים לשידור בערוץ 2 הם אלו המתאימים ביותר לאופי של הערוץ המסחרי. בנוסף הכנסות מפרסומות של החינוכית בערוץ 2 נעות סביב 9.5 מיליון ₪ ולכן במקרה זה החינוכית לא יכולה להתנתק לגמרי משיקולי רייטינג וזאת בשונה משידורים בערוץ 23. בערוץ 1, לעומת זאת, משודרים 40 שעות בשבוע וככל האפשר לא תוכניות שמשודרות בערוץ 23 זאת בעיקר בגלל הרצון שהפוקוס יהיה על ערוץ 23. בערוץ 1 משודרים בעיקר שידורי ספורט של ליגת הצעירים.

לעניין הפרסומות, בחינוכית ישנו מערך פרסום פנימי בו מועסקים 6 עובדים. החינוכית אף משלמת עמלות ועמלות יתר כמקובל לחברות פרסום וכו'.

גבי זיו שאלה באיזה אופן מועברים תכנים של החינוכית לערוץ 2. מר קובלנץ השיב והסביר כי ביכולתנו של חדר השידור של טח"י לשדר תכנים רק לשני מקורות (ערוץ 1 וערוץ 23) על מנת לשדר לערוץ 2 פורסם מכרז אליו ניגשה רק רשת לכן התכנים שמיועדים לערוץ 2 משודרים מחדר השידור של רשת.

מר לנדס ביקש לדעת כיצד החינוכית לא נגררת לייצר תכניות עתירות רייטינג עבור ערוץ 2, לאור העובדה כי מדובר במקור ההכנסה של הגוף, כיצד מייצרים איזון בין צורך להשיג רייטינג גבוה לערכים ציבוריים. מר קובלנץ השיב כי, ראשית, בחינוכית סומכים על העורך הראשי שהתכנים יהיו איכותיים. הדבר מסביר את הצורך להבטיח בחירה של עורך ראשי מקצועי בגוף שידור ציבורי. שנית, החינוכית לא מייצרת רק לערוץ 2, אלא היא מייצרת תכנים גם עבור ערוץ 23. ההתמקדות היא קודם כל בערוץ 23, התכנים מיוצרים הם עבור ערוץ 23, מתוך תכנים אלו בותרים את המתאימים ביותר לערוץ 2.

לדבריו של מר קובלנץ יש המון ערוצי ילדים מסחריים בישראל ונשאלת השאלה למה צריך עוד אחד ציבורי. לדעתו יש צורך בערוץ כזה וזאת משום שמישהו צריך לקחת אחריות על תוכן לילדים במדינה ישראל, בעיניו זה התפקיד של טח"י. מישהו צריך לייצר ערוץ שכל כולו לילדים וששיקולי רייטינג שוליים לחלוטין בו, תוכן איכותי לילדים.

לפי המוצג לחברי הוועדה, ערוץ 23 מתמקד בעיקר בשתי קבוצות הגילאים בין 4-7 ובין 7-10, עד 8 בערב התכנים המשודרים בערוץ הן רק לילדים. מר קובלנץ הציג לחברי הוועדה את נתוני הרייטינג של הערוץ והסביר על שיטת מדידה של הרייטינג. יצוין כי לצורך זה, מסיבות היסטוריות, נבדקים רק משקי בית יהודים, עם זאת לדבריו היום מנסים לשנות זאת.

תכנים מרחיבי דעת

מר לנדס שאל כיצד מאזנים בחינוכית בין החשיבות לשדר ערוץ לילדים שיהיה ערוץ מוביל עם תכנים חינוכיים לבין תכניות העשרה המשודרות בערוץ 2 ולאחר שעה 8 בערב. במה לדעתו של מר קובלנץ על הערוץ להתמקד יותר. מר קובלנץ סבר כי הן מבחינת ההשקעה והן מבחינה זמן השידור החלוקה הנכונה היא עבור החינוכית 75% מההשקעה מיועדת לילדים עד גיל 12, וזאת משום שבני נוער כלל לא צופים בטלוויזיה, אלא נמצאים יותר באינטרנט ו-25% מההשקעה

לתכנים מרחיבי דעת ומעשירים לקהל מבוגר, זאת משום שתכנים אלו לא משודרים בערוצים אחרים ועל המשדר הציבורי לתקן את כשל השוק.

מר לנדס הוסיף ושאל, בהנחה שיקום גוף שידור ציבורי חדש, האם לדעתו של מר קובלנץ לא יהיה יותר נכון לשדר תכנים מרחיבי דעת בערוץ של המשדר הציבורי הכללי. לדעתו של מר קובלנץ התשובה היא לא, בעיניו רייטינג של משדר הציבורי, אמנם לא צריך להגיע ל-37.8%, עם זאת גם על משדר הציבורי להגיע רייטינג של 8-10% לפחות, היות והערוץ רוצה להיות רלוונטי לצופים מול ערוצים מסחריים הוא מפעיל שיקולי רייטינג. זאת גם הסיבה, בעיניו של מר קובלנץ, למה ערוץ אחד לא יכול לשדר תכנים לילדים מהבוקר (8-6 אלה שעות השיא, לאחר מכן בצהריים) עד הערב והחל משעות הערב תכנים למבוגרים, כי אי אפשר לערבב בערוץ משותף תכנים לילדים ולמבוגרים כי הקהל הבוגר לא יישאר בערוץ.

תכנים לימודיים

מר שם טוב שאל אודות תכנים לימודיים, מהו חלקן של תוכניות לימודיות. לדעתו של מר קבלנץ החזון הוא שהטלוויזיה לא צריכה להתעסק בחומרים לימודיים. לדעתו המקום היחיד בו יש להעביר תכנים מסוג זה, זה אינטרנט, על מסך הטלוויזיה להעניק ערכים. כך למשל בחינוכית מרבית התוכניות הן תוכניות להעשרה, אך יש לזכור כי החינוכית מייצרת לא מעט תכנים למשרד החינוך. בין 20-25% מסה"כ תוכניות הילדים הן תוכניות לימודיות. נוסף על כן, ישנם הרבה תכנים שעוסקים בנושאים מגוונים כמו התמודדות עם פחדים, נתינה וכו' באינטרנט בעיקר לילדים עד גיל 6. עם זאת, לדעתו של מר קבלנץ, לעניין ייצור תוכניות מסוג זה, מישהו חייב לייצר אותן וכדי שמי שיעשה זאת זה יהיה גוף עם ידע וניסיון רלוונטי כמו החינוכית. לתכנים אלה יש צופים ביו טיוב ומשרד החינוך מקדם תכנים אלו בבתי הספר.

בהקשר זה, ביקש מר קובלנץ לציין כי הערוץ שינה את שמו מ"טלוויזיה חינוכית" ל"חינוכית" בעיקר כי מדובר בערוץ הראשון בעולם שמשק את כל התכנים שלו באינטרנט לפני הטלוויזיה.

נתוני תקציב מצבת כוח אדם

לדבריו של מר קובלנץ, נכון להיום ישנן בטח"י 197.08 משרות אשר שוות ערך ל-199 עובדים 4) עובדים במשרה חלקית). חלוקה לפי מחלקות היא כלהלן: הנדסה – 49; תכניות - 59.3; הפקה - 32; מחקר - 1.5; ערוצים - 12; שיווק - 7.75; חשבות - 9.5; מינהל - 15; לשכה - 5; משפטית וכלכלית - 6.

עובדי החינוכית הם עובדים של משרד החינוך, טח"י היא יחידת סמך של משרד החינוך. בעבר, על מנת להמשיך לתפקד, שירות המדינה שכר במהלך שנים רבות חברות כוח אדם. עובדים אלו חתמו על מסמכים המעידים על כך שידוע להם ומוסכם כי לא יהיו יחסי עובד-מעביד בינם לבין המדינה. עם זאת, ב-95% מהמקרים העובדים תבעו את המדינה קיבלו את כל הזכויות ונכנסו לתוך הארגון. כרגע לא מועסקים בטח"י פרילנסרים. עם זאת יש חברת הפקה אחד שעמה טח"י עובדת, החברה מספקת סיוע בהפקה במקומות בהם יש חסרים, בעיקר צלמים תאורנים ומאפרות. תמורה המשתלמת לחברה המסייעת היא קרובה ל-8 מיליון ₪.

לדבריו של מר קובלנץ, 200 עובדי החינוכית מאוגדים ב-7 וועדי עובדים.

מר לנדס התעניין, לאור העובדה שעובדים בטח"י 200 איש, כמה מהפקות הם פנימיות וכמה חיצוניות. ראשית כל, מר קבלנץ ציין כי לחינוכית יש חובה מול ערוץ 2 להוציא הפקות למפיקים חיצוניים, לפחות 50% יש להוציא לחברות חיצוניות. בעבר, היה גם הסכם, הסכם גינטלמני, עם משרד האוצר לפיו רוב ההפקות טח"י יצאו להפקה של מפיקים חיצוניים.

תקציב החינוכית לשנת 2013 הסתכם ב-116.7 מיליון ₪, כאשר 81.7 מיליון ₪ מבסיס תקציב המדינה ו-24 מיליון ₪ זאת תוספת תקציב ממשרד החינוך.

הוצאות - סה"כ תקציב הוצאות (כולל הפקות), כלומר 116.7 מיליון ₪, כאשר מתוכם 53.5 מיליון ₪ אלו הוצאות שכר ו-33 מיליון ₪ - הוצאות הפקות. יצוין כי על מנת להגיע לסכום ההוצאה אמיתי על הפקות על סכום של 33 מיליון ₪ יש להעמיס רק חלק קטן של הוצאות שכר כי רוב עובדי החינוכית לא נוטלים חלק בלוח השידורים החדש.

בשנת 2013 חינוכית הוציאה סה"כ של 26.3 מיליון ₪ לתעשיית הטלוויזיה, כלומר 71% זהו רכש תכניות משוק ההפקה מחוץ לחינוכית.

היות ולפי הנתונים שהוצגו לחברי הוועדה הסתמן כי עלויות ההפקה של חינוכית נמוכות בהרבה מאלו המקובלות בדרך כלל, מר שם טוב שאל למה בכל זאת שיעור כה גדול של הפקות הערוץ נקנות בחוץ. מר קובלנץ הסביר יכולות הפקה של החינוכית היא בעיקר בתוכניות אולפן, ואלה, באופן טבעי, הפקות הרבה יותר זולות. הפקות יותר מורכבות נעשות באמצעות מפיקים חיצוניים זאת הסיבה למה הפקות שנרכשות יותר יקרות מאלו הנעשות בתוך החינוכית. כך למשל אפילו פרומואים עבור חינוכית נעשים באמצעות חברת הפקה ולא בחינוכית.

מר לנדס ציין כי גם בערוצים מסחריים הגיעו למסקנה שהפקה פנימית תמיד יקרה יותר מחיצונית.

בתקציב של שנת 2013 הופקו בחינוכית 1178 שעות.

כמו כן, מר קובלנץ נשאל מהי העלות האמיתית לדעתו של ערוץ ילדים וכמה עובדים נדרשים לערוץ. תשובתו הייתה כי בשביל לייצר טלוויזיית לילדים או טלוויזיה לילדים פלוס הרחבת דעת הכי טובה בעולם צריך בערך 55-60 מיליון ש"ח רק בתוכן, עם המנגנון בערך 80 מיליון ₪. לערוץ נדרשים בסביבות 50 עובדים היות וערוץ מפיק תכנים גם לטובת משרד החינוך, גם אם מעבירים להפקה חיצונית.

רגולציה

בעיניו של מר קובלנץ הרגולטור של החינוכית הוא משרד החינוך לאור העובדה שהחינוכית היא יחידת סמך של משרד החינוך. החינוכית מעבירה למשרד החינוך כל שנה את לוח השידורים של הערוץ עם זאת משרד החינוך אינו גוף המאשר.

קרקעות ונכסים של טח"י

לדבריו של מר קובלנץ כרגע לא ברור לגמרי למי שייכת הקרקע עליה ממוקם המתקן של טח"י. לטח"י יש 3 אולפנים שגודלם 150 ו-80 מטר רבוע. הציוד שברשות החינוכית הוא ציוד ישן. לעניין הארכיון יש כמה מאות שעות שלא עברו דיגיטציה, עלות הפרויקט 7 מיליון ₪.

מר לנדס שאל האם על הערוץ המרכזי של המשדר הציבורי לשדר גם לילדים, זאת בהנחה שרוצים לייצר הרגלי צפייה בערוץ ציבורי כבר מגיל צעיר. מר קובלנץ השיב כי לדעתו הערבוב הזה הוא לא אפשרי מבחינה מיתוגית, אין לערוץ הזה כל סיכוי. בעיניו לא יכול להיות שיהיה ערוץ ציבורי אחד גם לילדים וגם למבוגרים. לחלק את שידורי הערוץ בין השניים, למשל שידורי ילדים בשעות הצהריים כאשר הם חוזרים מבית הספר, זאת חשיבה מיושנת בעיני מר קובלנץ, הערוץ צריך לפנות לקהל אחד. לדוגמא פריים טיים של חינוכית הוא משעה 6 עד שעה 8 ומשעה 16 עד השעה 20, בשעות האלו אם הערוץ ישדר לילדים, המבוגרים יפנו לערוצים אחרים. לדבריו של מר קובלנץ אין גם בעולם ערוץ שפונה לשני הקהלים.

בהקשר זה מר לנדס ציין כי בערוץ 23 ניתן לראות גם תכניות העשרה למבוגרים, לכן לכאורה זה סותר את הטענה שלא ניתן לערבב. מר קובלנץ השיב כי המצב אינו מושלם, בעולם אידיאלי

הערוץ צריך לשדר רק לילדים, בחינוכית יש רצף שידורים לילדים שלא נשבר באמצע. הרצף נשבר רק אחרי שעה 8 בערב כאשר ממלא אין יותר מידי ילדים מול המסך.

גם לדעתו של מר שם טוב לא ניתן לערבב בערוץ אחד תכנים הפונים למספר קהלים שונים. לדעתו חינוכית צריכה פלטפורמה טלוויזיונית עצמאית או להעביר את שידורם ליו טיוב.

מר ספדי שאל כיצד נקבעת האג'נדה של הערוץ החינוכי, מהי השפעתו של משרד החינוך על התכנים המשודרים ומה לגבי תכניות בשפה ערבית. מר קובלנץ הסביר כי השרים מגדירים ברמת המאקרו אילו תכנים על הערוץ לייצר, כך למשל לשר הנוכחי חשוב נושא הברוויות. עם זאת, השרים לא קובעים מי יהיה הטלנט. לעניין תכנים בשפה ערבית, ישנו שידור בערבית בשעה 12 ביום שישי בערוץ 2. לדעתו של מר קובלנץ צריך להיות "פס ייצור" נפרד לתכנים בשפה ערבית, תכנים שיהיו זמינים באינטרנט לא במסך הטלוויזיה. עם זאת בעיניו של מר קובלנץ ישנו קושי בשבירת הרצף של שידורים בעברית היות וחלק גדול מהאוכלוסייה לא מבין את השפה הערבית. על כן לדעתו המסך הלינארי צריך לפנות לקהל הרחב, אבל חייב להיות ערוץ שלם בשפה ערבית המשודר באינטרנט. כמו כן, גב' הררי עדכנה כי היום מנסים לקדם מספר פרויקטים בשפה הערבית.

לדעתו של מר ספדי חייבת להיות אלטרנטיבה לילדים ונוער דוברי ערבית, כיוון שהיום ילדים אלו רואים שידורים של ערוצי מדינות ערב בהם הם עלולים להיחשף לתכנים של ארגון החיזבללה וחאמאס.

המלצות לסיכום

מר קובלנץ אמר שאם הוועדה תמליץ על השארת החינוכית כגוף עצמאי הוא מציע:

- שינוי מבני דרסטי בחינוכית והשארת החינוכית כגוף עצמאי המשדר ברובו תכנים המיועדים לילדים ולנוער;
 - נדרשים תקציב ומצבת כח אדם שיאפשרו לחינוכית לשמר ואף לייצר ערך ציבורי רב יותר - תקציב בסך 60-70 מיליון ₪ המיועד להפקות.
- לדעתו של מר קובלנץ הכי גרוע עבור חינוכית זה החלטה על מיזוג וזאת כיוון שהיום החינוכית מתפקדת, גם אם לא הכי טוב. עצם החלטת על מיזוג יש בכוחה כדי למוטט את החינוכית. אך במידה ויוחלט על מיזוג עם רשות השידור:
- אסור בשום פנים ואופן שיישם המיזוג לפני שמסתיים הליך התיקון ברשות השידור באופן מלא;
 - חשוב שהזכויות והתנאים של עובדי החינוכית יהיו זהים לאלו של עובדי הרשות, הן תנאי הפרישה והן התנאים של העובדים שימשיכו בתפקידם;
 - בשלב הביניים קריטי שהוועדה תמליץ על תקצוב נאות של החינוכית ליצירת ערך ציבורי - זאת לאור היכולת המוכחת של החינוכית לייצר תוכן ראוי.

סקירה - טריידים של ילדים

לדבריה של גבי עינב, היום כל 5 שנים משתנה ההגדרה של צריכת מדיה בקרב ילדים.

המהירות של השינויים הדיגיטאליים, השימוש ברשתות חברתיות הולך וגובר והמהירות היא מאוד גבוהה. האינטרנט נהיה חלק בלתי נפרד מאיתנו וגופי שידור לא יכולים להתעלם מזה.

לרשותם של ילדים עומדים כיום 4 מסכים: טלוויזיה, אינטרנט, אייפד וסלולארי. כל העולם של שימוש ילדים בטכנולוגיה משתנה. ילד היום מקבל הכל באותו רגע, כך למשל אם ילד רוצה לראות בוב ספוג הוא לא מבין שאין כי תמיד יש. לדבריה של גבי עינב אם היום צריכים לתכנן לוח שידורים לילדים יש צורך לתת את הדעת לעובדות אלה. הצרכים של הילדים היום שונים.

מר לנדס שאל האם לדעתה, לאור ההתפתחות הטכנולוגית, התייתר הצורך בשידורים של ערוץ הילדים במסך לינארי. לדעתה של גבי עינב אמנם ריבוי מסכים גרם לחשיפה של אנשים שלא יכלו להגיע למסך לפני כן, אבל היום עדיין יש צורך במסך לינארי כי רוב הילדים עדיין צופים בטלוויזיה כמסך ראשי. עם זאת בטווח ארוך ערוץ ילדים יצטרך להגיע גם למדיות אחרות. כך למשל כבר היום BBC לא יקבל תוכנית שאין לה איזשהו פלטפורמה באינטרנט כנלוות לפורמט לינארי. לדעתה, חייבת להיות אסטרטגיה לא לינארית.

גבי נויפלד ביקשה לחדד מי הם ילדים מבחינתה של גבי עינב, באילו גילאים מדובר. גבי עינב הסבירה כי מבחינתה מדובר בילדים מגיל אפס ומעלה. בארה"ב למשל תוכניות לילדים הן עד גיל 16, כאשר ידוע כי ילדים מעל גיל 12 לרוב עוברים לערוצים המסחריים.

מר שם טוב שאל מהו פילוח הגילאים בטלוויזיה אמריקאית. גבי עינב הסבירה כי בטלוויזיה יותר צופים מבוגרים עם זאת זה תלוי בסוג התוכניות למשל בתוכניות הלייטנייט צופה קהל יותר צעיר (גילאים 19-24) לעומת זאת בחדשות האזוריות צופה יותר אוכלוסייה בגיל הממוצע של 55. מבחינת ילדים, לדבריה, יש בארה"ב הרבה ערוצי ילדים כאשר קבוצות גיל הן: עד גיל 6, 6-12 ו-12+.

מר לנדס ביקש לדעת את דעתה של גבי עינב בשאלה מה כדאי לעשות אם רוצים: 1. לתת מקסימום חשיפה של תכנים חינוכיים וראויים לילדים. 2. לחבר קהל צעיר לערוץ ציבורי. גבי עינב המליצה לעניין זה את המודל של PBS האמריקאי. התדמית של ה-PBS היא תדמית של מקום עם תכנים מאוד איכותיים גם בקרב ילדים וגם בקרב מבוגרים. ההורים סומכים על הגוף הזה שביא את התכנים הכי טובים לילדיהם וזאת בין היתר כיוון שהם עובדים צמוד מאוד עם אנשי חינוך ומייצר גם תכנים לימודיים. המודל לא על בסיס פרסומות, חוקים מאוד נוקשים בעניין זה אין פרסום לילדים (ישנן חסויות), ולכן גם לא פועל לפי שיקולי רייטינג. למעשה זה ענין של מיתוג, על הערוץ להיות רלוונטי, על מנת להיות רלוונטיים בעולם יצרו תכנים בפלטפורמות לא לינאריות. ניתן לצרוך את התכנים בכל הפלטפורמות.

מר שם טוב ביקש לתת דוגמה לתוכניות לימודיות. גבי עינב הסבירה כי חברות הפקה אמנם עובדות בשיתוף עם משרד החינוך, אבל אין מדובר בתכנים מותאמים במדויק לתוכנית הלימודים. כמו כן, ישנם גם משחקים אינטראקטיביים ללימוד מתמטיקה בפלטפורמה של ניו-מדיה. הטלוויזיה החינוכית בארה"ב נוצרה מלכתחילה על מנת לעזור לילדים שאין להם כסף להגיע לרמת השכלה מסוימת. היום עושים קליפים לאינטרנט מביאים אומנים מאוד מפורסמים כתוצאה מכך מספר הצפיות גבוה מאוד.

דיון הוועדה

רם הציג את הדילמה של חברי הוועדה האם ניתן לשלב את תכני הילדים יחד עם ערוץ המיועד לקהל המבוגר יותר, ערוץ שיהיה מזוהה עם תוכן איכותי לכל הגילאים או נכון יותר להקים שני ערוצים נפרדים ערוץ ילדים וערוץ למבוגרים. הדילמה נוצרה בעיקר בשל המשאבים המצומצמים שאם לא כן ברור כי הכי טוב להקים יותר מערוץ אחד

בהקשר זה מר שם טוב סבר כי במדינת ישראל יש מקום לערוץ איכותי עם תכנים איכותיים, תכנים להם אין מקום בערוצים מסחריים וזאת גם אם המחיר הוא 1.5 אחוזי רייטינג. גבי זיו הסכימה כי ניתן להקים ערוץ כזה, אך לדעתה ערוץ כזה ניתן יהיה להקים רק לאחר שיהיה בשידור הציבורי ערוץ חזק שביכולתו להביא רייטינג של לפחות 8 אחוזים, נכון להיום לדעתה אין משאבים להקמה שני ערוצים בו-זמנית.

חלק ג: דיון הוועדה (בהשתתפותם של חברי הוועדה העיקרית בלבד, ללא חברי וועדת משנה)

ערוץ לילדים

מר לנדס ציין כי לפי שעה אין לו דעה מגובשת האם צריך לשמר ערוץ ציבורי לילדים נפרד וביקש לשמוע את דעתם של כל חברי הוועדה.

מר מרגלית סבר כי במצב של היום זה טוב שערון ילדים קיים, עם זאת הגיוני שתהיה מחלקת ילדים במשדר הציבורי והוא גם זה שצריך לייצר תכנים למשרד החינוך.

גבי זיו סברה כי על חברי הוועדה לבחור בין השניים: 1. להמליץ לבטל את שני הגופים הנפרדים ולהקים גוף ציבורי אחד. אין זה אומר בהכרח שיש להמליץ שגוף ציבורי זה ינהל ערוץ אחד, הגוף יכול שינהל כמה ערוצים תחת מנהל ותקציב אחד: ערוץ 1, ערוץ ילדים וערוץ בשפה ערבית. האופציה השנייה היא להמליץ להשאיר את שני הגופים אלו בנפרד, משדר הציבורי והחינוכי, ורק להחליט בשאלה האם יש צורך ברצועת ילדים במסגרת שידוריו של משדר הציבורי.

לדעתו של מר מרגלית על חברי הוועדה לקחת בחשבון גם אופציה שלישית על פיה חינוכית תהפוך למחלקה בתוך המשדר הציבורי.

כל חברי הוועדה הסכימו כי אין הצדקה לקיום שני גופים נפרדים.

מבחינתה של גבי גלוק יש לענות על השאלה האם באופן כללי יש הצדקה לקיום ערוץ שמשדר לילדים בכל שעות היממה, האם יש הצדקה להחזיק שני ערוצים.

מר ספדי סבר כי יש חשיבות לקיום ערוץ נפרד שידבר בשפה של ילדים ונוער. ערוץ בו יהיה מקום בתכנים ערכיים, תכנים חינוכיים ולימודיים וזאת בנוסף לערוץ ביו טוב.

מר גולדברג תהה האם יש כשל שוק לאור העובדה כי קיים מספר רב של ערוצי ילדים בטלוויזיה הישראלית. גבי זיו סברה כי מבחינת הילדים כשל שוק אכן אינו קיים. כשל שוק קיים מבחינת הצורך של ההורים בערוץ "בטוח". לדעתה, על אף מספר רב של ערוצי ילדים, היום אולי רק ערוץ "הופ" יכול להבטיח צפייה בטוחה לילדים.

מר רגב עדכן את חברי הוועדה כי לדבריו של שר החינוך אין למשרד החינוך צורך להמשיך להחזיק בערוץ, אבל משרד החינוך כן רוצה להפיק תכנים לימודיים והוא מוכן להשקיע כמה עשרות מיליונים לצורך כך.

לדעתו של מר רזניק אין לרשות משדר הציבורי משאבים לקיום שני ערוצים טובים.

מר לנדס הציע לחקור ולהבין מהם המשאבים הנדרשים לקיום שני הערוצים בטרם הכרעה בשאלה.

עו"ד גלוק: העסקת עובדים בשירות המדינה - הבדלים בין מכרז לוועדת איתור

עו"ד גלוק הסבירה לחברי הוועדה מהו הליך מכרז מהי וועדת איתור מה ההבדלים בין השניים. הליך של וועדת איתור מתאים יותר למשרות בכירות כי מאפשר פניה יזומה למועמדים שלא הגישו את מועמדותם.

חברי הוועדה הסכימו כי מנהלי מדיה וסמנכ"לים יבחרו בהליך של וועדת איתור.

כמו כן, לדעתו של מר לנדס, אין להעסיק עיתונאים וטלנטים בהליך של ועדת איתור או הליך של מכרז, לדעתו, עיתונאים ועורכים זאת בחירה מקצועית. מוטב שלא תהיה כפופה להליך של וועדת איתור או של מכרזים. זאת כדי לאפשר למשדר הציבורי לגייס ולהעביר לשורותיו עיתונאים ועורכים מערוצים מתחרים.

לעניין דו"ח הוועדה

סוכם כי מר לנדס יכין רשימה עם ראשי פרקים של הדו"ח.

בישיבה הבאה יופיעו בפני הוועדה:

אלונה אבט, מנכ"לית קבוצת "הופ"
מר יאיר שטרן, יו"ר וועדת שטרן משנת 2003
ד"ר יובל גוז'נסקי, המכללה האקדמית ספיר ואוניברסיטת ת"א

מועד ההתכנסות: יום תמישי בעוד שבוע, בין השעות 18:00-14:00.

וועדת משנה תתכנס בין השעות 14:00-12:00

רשמו: רחלי לוי ויולי
לסנובסקי

חתום: רם לנדס, יו"ר הוועדה

